

Lovforslaget og de dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Ifølge den af Udvalget afgivne Erklæring foreslaar dets Flertal at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Landstinget. Der er i Landstinget kun foretaget faa Ændringer, hvoraf dog en enkelt Ændring er af mere principiel Betydning. Jeg skal kort referere Indholdet af disse Ændringer.

I § 2 er der foran Ordét: „Kvinde“ — idet Kvinden er stillet lige med Manden — sat „ugift“. Det var egentlig ogsaa Forudsætningen her i Tinget. Naar man medtog Kvinden, var det den ugifte, selvstændige Kvinde. Ændringen i § 22 er en Følge af denne Ændring. I § 22 stilles til den Mand, der indgaar Ægteskab med en Kvinde, som ejer et Statshus, de samme Betingelser, som stilles til den Mand, der indgaar Ægteskab med en Enke, som ejer et Statshus. Endvidere er der en Bestemmelse om, at naar en Kvinde og Mand, som begge have et Statshusmandsbrug, indgaar Ægteskab, vil Gælden til Statskassen være at indfri for det ene af disse Husmandsbrugs Vedkommende i Løbet af et Aar. Jeg antager, at hvor et saadant Ægteskab skulde blive indgaaet — noget, der sikkert vil være sjældent —, ville de vedkommende sørge for at afhænde det ene Husmandsbrug, inden Ægteskabet fuldbyrdes. Endelig er der i § 2 gjort den Forandring, at der efter Ordét: „Fiskere“ er sat: „,som ikke have faaet direkte Fiskerilaan af Statslaanefondens Midler“. Det kan man ikke have noget imod, det bør ikke være tilladt en Mand paa to forskellige Hold at faa Statslaan. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at den Fisker, der har et Fiskerilaan, vil søge et Statslaan til Oprettelse af Statshusmandsbrug.

I § 3 er der gjort et Par mindre, formelle Ændringer som Følge af de Ændringer, der gaa ud paa at stille Kvinden lige med Manden. Endelig er der til § 3 føjet et nyt Stykke, hvori det hedder: „Ansøgere, der godtgøre at have sammenparet af deres Løn de under Litra g nævnte Midler, skulle under i øvrigt lige Adkomst fortrinvis tages i Betragtning.“ Dette er ganske i Overensstemmelse med, hvad Folketinget har ment, og som er udtalt i dets Udvalgs Betænkning, og det vilde sikkert ogsaa være blevet fulgt af Kommissionerne, selv om det ikke stod i denne Lov. Det er en Regel, der i og

for sig er naturlig, og som enhver Kommission vilde have fulgt, men det kan være rigtigt, at den staar her, der er i hvert Fald ikke noget at indvende derimod.

Endelig er der foruden en formel Ændring i § 13 Ændringen i Lovforslagets § 7 og den dermed i Forbindelse staaende Ændring i § 13, hvorefter Laanværdien nedsættes fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr. Det er, som det vil fremgaa af den Erklæring, der er omdelt, af et Mindretal i Udvalget foreslaaet paa dette Punkt at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det sidst vedtoges her i Folketinget. Vi kunne for saa vidt alle være enige med Mindretallet i det ønskelige i at have bibeholdt Lovforslaget i Folketingets Affattelse. Vi havde her givet det af den højtærede Minister fremlagte Lovforslag et saadant Indhold, at det i alle Maader var saglig vel begrundet, og der var ikke noget nyt principielt Spørgsmaal, som kunde give Anledning til Strid. Derfor havde vi kunnet vente, at dette Lovforslag vilde have faaet en let Gang igennem det andet Ting. Vi havde i hvert Fald ikke paa noget Punkt ønsket at indføre noget i Lovforslaget, der kunde give Anledning til Stridigheder mellem Tingene. Men skønt jeg beklager og mener paa hele Udvalgets Vegne at kunne beklage, at Landstinget har gjort denne Forandring, foreslaar Udvalgets Flertal dog, som jeg før nævned, at vedtage Lovforslaget uforandret, som det nu foreligger. Vi have ikke paa dette Tidspunkt turdet paatage os Ansvaret for at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse, da ingen ved, hvorvidt det saa vil være muligt at gennemføre Loven. Man vilde da kunne risikere at faa den gamle Lov forlænget for et Aar og saa komme til at forhandle om en ny Lov i den kommende Samling. Vi have saa meget mindre ønsket dette, som Loven, selv med denne Ændring, er en særdeles brugbar Lov. Jeg tror uden Overdrivelse at kunne sige, at som dette Lovforslag her foreligger, er det et af denne Vinters smukkeste Resultater.

Jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

H. Rasmussen: Som rigtig bemærket af den ærede Ordfører har et Mindretal i Udvalget stillet et Par Ændringsforslag vedrørende et af Kardinalpunkterne i dette Lovforslag. Det ene Ændringsforslag gaar som af den ærede Ordfører bemærket ud